

**IN MEMORIAM
LJILJANA STANČIĆ
(18. SRPNJA 1946. – 17. KOLOVOZA 2019.)**

U 74. godini života, 17. kolovoza 2019. godine napustila nas je draga profesorica, kolegica, jezikoslovka dr. sc. Ljiljana Stančić.

Ljiljana Stančić rođena je 18. srpnja 1946. godine u Sarajevu, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju te na Filozofskome fakultetu diplomirala 1971. godine južnoslavenske književnosti i hrvatsko-srpski jezik. U Institutu za jezik u Sarajevu zaposlena je 1973. godine kao asistentica te ostaje raditi do 1994. godine, kada zbog narušena zdravlja uspijeva otići iz ratnoga Sarajeva. Na Filozofskome fakultetu u Sarajevu 1980. godine obranila je magistarski rad pod naslovom *Pokušaji ujednačavanja hrvatskosrpske gramatičke terminologije u XX. stoljeću* te 1985. godine doktorski rad pod naslovom *Lingvistička terminologija u Bosni i Hercegovini u vrijeme austrougarske uprave*. Sljedeće je godine izabrana u zvanje znanstvenoga suradnika, godine 1990. u zvanje višega znanstvenog suradnika te 1992. godine u ratnim okolnostima u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora. Naime, kako je tada Filozofski fakultet u Sarajevu ostao gotovo u potpunosti bez znanstveno-nastavnoga kadra te je obveza Instituta bila pripomoći, imenovana je izvanrednim profesorom na kolegijima Povijest jezika i Povijest literarnog jezika te je u ratnim uvjetima odrađivala i svoje nastavničke obveze. Od ožujka 1995. do prosinca 1996. godine radila je kao vanjska suradnica na Odsjeku za hrvatski jezik i književnost Filozofskoga fakulteta (danas Sveučilišta) u Zadru i na Razrednoj nastavi. U znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora na Filozofskome fakultetu u Zadru izabrana je 1996. godine. Na Sveučilištu u Zadru bila je zaposlena od 1996. do umirovljenja 2011. godine. Na Odjelu za kroatistiku održavala je nastavu, među ostalim, iz kolegija Sintaksa rečenice, Suvremena hrvatska leksikologija, Teorija jezika. Predavala je i na zadarskom poslijediplomskom studiju lingvistike (kolegij: Leksikologija – dosezi hrvatske leksikologije). Iza nje su niz znanstvenih projekata, znanstveni i stručni radovi, uredničke i znanstvene knjige. Velik dio toga ostvaren je u više od dvadeset godina rada u Institutu za jezik u Sarajevu. Još kao asistentica bila je suradnicom u projektima Pravopisna problematika, Jezik u sredstvima javnog informiranja, Školska terminologija te je leksikografski obradila školske rječnike terminoloških višestrukosti *Kemija*, *Matematika* i *Likovna umjetnost*. Bila je samostalni istraživač na projektu Lingvistička terminologija u Bosni i Hercegovini u vrijeme austrougarske uprave, voditeljica projekta Leksički sinonimi u djelima bosanskohercegovačkih pisaca XX. stoljeća kao

dijela makroprojekta Jezik bosanskohercegovačkih pisaca XX. stoljeća, čija je bila suautorica. Zbog ratnih okolnosti i odlaska većine nositelja programa taj je projekt pravdan Znanstvenomu fondu samo trima monografijama, među kojima je bila i njezina uvodna studija “Leksička sinonimija u djelima bosanskohercegovačkih pisaca XX. stoljeća”. Tim je studijama Institut ispunio minimum obveza prema tadašnjem bosansko-hercegovačkom SIZ-u za znanost. U tijeku rata prijavljuje Fondu za znanstveni rad novi projekt Funkcionalna i nefunkcionalna sinonimija u bosanskohercegovačkom dnevnom tisku kako bi Institut mogao nastaviti s radom. Osam godina uređivala je filološki časopis *Književni jezik* te uredila trideset njegovih brojeva, uredila je i četiri godišta *Radova Instituta za jezik i književnost*, recenzirala je za izdavačke kuće Svjetlost i Veselin Masleša.

Najveći je dio njezinih radova iz područja leksikologije (posebice terminologije) i leksikografije te sintakse i jezične standardizacije, tj. sociolingvistike. Sa skupinom, kako je sama navodila, entuzijasta uredila je i zbornik o Sumartinu (*Zbornik radova – Sumartin*, Knjižnica zbornika “Kačić”, Sumartin – Split, 1992.), za koji je prikupljala građu i u kojem je pisala o sumartinskome govoru. U svim prikazima djela i ocjenama znanstvenoga rada profesorice Stančić ističu se njezina znanstvena širina, čestitost i izvrsnost. Već u ocjeni prve njezine knjige navodi se “velika akribija, konciznost i izvrstan stil”. U radu sa studentima pokazivala je veliko razumijevanje, predanost i strpljivost. Njezina su predavanja uvijek bila temeljito pripremljena, misli vrlo precizne, koncizne i jasne. U raspravama o jeziku uvijek je znalački i elokventno odgovarala na sva pitanja. Tomu znanstvenomu vrijednosnom profilu treba dodati da je profesorica Stančić bila vrlo skromna osoba, tiha i samozatajna, iznimno poštena, visokih moralnih načela, blaga, nesklona isticanju, čak i onda kada bi to zaslužno trebala učiniti. U ophođenju i razgovoru uvijek je pokazivala veliko poštovanje prema drugome i potrebu da saslušaju i razumije i ono s čime se ne slaže. I u digresijama, kojima bi oživjela razgovore o jeziku, o Institutu, Sarajevu, onom koje je poznavala i živjela i onom kasnijem, ratnom, Sumartinu, obitelji, progovarala je analitično, jasno, toplo, dobronamjerno, ljudski.

Zahvalni smo profesorici za sve rasprave koje je potaknula, pitanja koja je otvorila kao i za dobronamjerne savjete i poduke, profesionalne i životne. Generacije studenata i suradnika pamtit će njezinu stručnost, toplinu, ljudskost...

Draga profesorice, velika Vam hvala na svemu!

Sanja Baričević

